

NLB 448 Het volk dat kuiert in het duuster

1 Het volk dat kui - ert in het duus - ter
zal een groot locht zien, een groot locht.
keer naar de he - mel je ge - zicht,
met 't heufd hen bo - ven, volk, en luus - ter,

2 ie die hier woont in 't dal van traonen
4 Gien liefde giet der mèer ver - leuren,
6 En alle aander vrümde namen:
8 Dan zal de eerde veur oes allen

en van de de - schadde van de dood,
de onder - drukking is veur - bij
die wonderlijke raods - man het
het laand van melk en hön - nig weden,

ie heurt zien stap, ie ziet hoe groots
de dood is dood, non joech - terd wij
umdat Hij de ge - hei - men wet
het kind van God zal keu - ning weden,

hij zuch zien witte weg giet baonen.
der is een poppie veur oes kommen.
van hemel en van troon van eerde samen.
nooit zal de troon van David vallen.

1. Het volk dat kuiert in het duuster
zal een groot locht zien, een groot locht.
keer naar de hemel je gezicht,
met 't heufd hen boven, volk, en luuster,	2. ie die hier woont in 't dal van traonen
en van de schadde van de dood,
ie heurt zien stap, ie ziet hoe groots
hij zuch zien witte weg giet baonen.
3. Hij komp met vree; agil gien rampen
gien oorlog en ok gien verdriet
zal der mèer weden, gien kind dat rèert,
gien stevels die in 't duuster stampen.	4. Gien liefde giet der mèer verloreun,
de onderdrukking is veurbij,
de dood is dood, non joechterd wij,
der is een poppie veur oes kommen.

5. Der is een zeun veur alman geven,
de Zeun van God die keuning is,
die 't locht is in de duusternis,
de weg, de waarheid en het leven.
7. En sterke God die al oes bidden
verheuren zal, die 't al bewint.
leuwige vaoder het dat kind,
en vörst van vrede zunder ènde.
9. En alle, alle mèenschen samen,
die zult veur God zien angezicht
staon zingen in het grote locht.
Hij kent ze almaol bij heur namen.
6. En alle aander vrümde namen:
die wonderlijke raodsman het,
umdat Hij de geheimen wet
van hemel en van èerde samen.
8. Dan zal de èerde veur oes allen
het laand van melk en hönnig weden,
het kind van God zal keuning weden,
nooit zal de troon van David vallen.

oorspr. tekst: J.W. Schulte Nordholt
melodie: F. Mehrrens
umzet deur: W. Alblas
bron: Liedboek voor de kerken